

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1964 r.

w sprawie przeniesienia niektórych źródeł przychodów z czwartej do drugiej grupy źródeł przychodów.

Na podstawie art. 8 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje.

§ 1. 1. Przenosi się z czwartej do drugiej grupy źródeł przychodów:

- 1) usługowe zakłady rzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności bądź rolnictwa, zatrudniające oprócz właściciela dwóch członków rodziny oraz dwóch pracowników najemnych i nie utrzymujące poza obrębem zakładu odrębnych miejsc sprzedaży; nie dotyczy to zakładów rzemieślniczych wykonujących rodzaje rzemiosł wymienione w art. 8 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156). Uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy,
- 2) usługowe zakłady wykonujące świadczenia w zakresie naprawy i konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, prania bielizny oraz mycia i czyszczenia pojazdów mechanicznych — zatrudniające oprócz właściciela nie więcej niż dwóch członków rodziny oraz jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o usługowe zakłady wykonujące usługi dla ludności bądź rolnictwa — zatrudniające oprócz właściciela nie więcej niż dwóch członków rodziny oraz

dwóch pracowników najemnych. Przepis art. 8 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym dotyczący zakładów stanowiących własność więcej niż jednej osoby stosuje się odpowiednio.

2. Za usługowe zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności i rolnictwa w rozumieniu ust. 1 uważa się zakłady, w których łączny obrót osiągnięty z wykonywania tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

§ 2. Zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladników wyszkolonych w tym zakładzie uczniów w liczbie do dwóch — przy zaliczaniu do drugiej grupy źródeł przychodów — traktuje się jako uczniów przez okres pierwszych 24 miesięcy po złożeniu przez nich egzaminu czeladniczego, jeżeli w dniu zawarcia umowy o naukę byli oni młodocianymi. Warunek, aby uczniowie ci byli młodocianymi w dniu zawarcia umowy o naukę, nie dotyczy usługowych zakładów rzemieślniczych wykonujących świadczenia usług dla ludności i rolnictwa (§ 1 ust. 2).

§ 3. Ulgi określone w § 1 i § 2 przysługują zakładom usługowym działającym w ramach posiadanych uprawnień przemysłowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1965.

Minister Finansów: J. Albrecht